

עדה:

עין משפט
נר מצוה

כב א מיי פיש מתי
גידעו הלי ב מנת
עשין ו טועיט אריש סימן
קמה ספיא ה:
בב ג ד ה מיי פיש
סע הלכט טי מנת סע
טועיט אריש סימן קמן
ספיא ה:

חוספות רי"ד

ואסקי רב אשי הא מני
ר' היא דאמר רב הונא
אמר רבי כל האומר
ע"מ כאומר מעכשיו וכו'
פ"י והגט קונה למפרע
משנה שפסוה בריה קודם
שתחלו לו הנייר והתורה
הנייר תור תנאה ומקיימה
ליה לתנאה ודור גיטא
למפרע ובהיא שעתא
הנייר שלה היה ומתנה
ע"מ להחזיר שמה (כתובה)
אפקין שפסוה בינייהו
דמיא רבי לא מתי לא
יהא גט ואם מתי יהא
יהא גט הכי צריך לימיר
אם מתי יהא גט מדיח
או מעכשיו דאי לא
אמר הכי היה ליה גט
לאחר מיתה ומשום דהניין
לפי פירוש כמתני' לא
אשדריך שפסוה לימירי:
אלימא אש מתי יהא גט
וגט לא מתי לא יהא
אש מתי יהא גט מדיח
או מעכשיו דאי לא
אמר הכי היה ליה גט
לאחר מיתה ומשום דהניין
לפי פירוש כמתני' לא
אשדריך שפסוה לימירי:
אלימא אש מתי יהא גט
וגט לא מתי לא יהא
אש מתי יהא גט מדיח
או מעכשיו דאי לא

דתנאי ומעשה בדבר אהר.

פירוש שהתנאי קומר המעשה
דלחן הגט מל אלה אחר שנתקיים התנאי ואלו אין הגט
בידה אלה הליך אחריו זה במתנה וזה
תנאי ומעשה בדבר אחר דק"ל על
מלה מיד ואלו בו מיד כשיבא לידו:
מת הבן או מת האב ה"ו גט.
פ"י נקוטרוס מה הנין צמון
ג' שנים משמע שרובה לומר דלס
לא הניקה ושמה כלל דלה היו גט
וכן משמע בפירוש גמרא גני בשלמה
לרבה כ"י אלא לרס אשי כ"י ואין נראה
דלס מת האב כשישמעו יוס אחד
שמיטע דהו ע"כ כיון ששימשו יוס אחד
שמת דמה יש לה לשמש יומר וליכא
למימר דלשמעינן אע"פ שמת קודם
היו גט דלא נעתינן שמשנו כל ימי
חיה דהא דלא ע"כ נעתינן דלי הוה
נעתינן לא הוה גט דלחן זה כריתות
כדלמינן בפרק בתרא (לקמן דף פ'ג):
נראה לרבינו יתחק לפרש דמת קודם
שהניקה ושימשה כלל דלא איכוון
אלא להרווחה ולא לצערה והא לא
אזעתינן ואפי' לרס יוסק דלמיר לעיל'
והא לא דלה יש לחלק דהכל מסתמא
אם היה יודע שימות אצ"ו או בנו לא
היה מקפיד בתנאו אלא התם אדרבה
אם היה יודע דלמי מטרא לא היה
משכירו כלל:

בלל אבר רשב"ג

ב"ב אבר רשב"ג כ"ז עכבה
שאניה חיפנה ה"ו גט.
הקשה ה"ר אלמנן א"כ אמאי קאמר
רבה לעיל' דנמיה בעל כרחו לא
הו"א תניה ולא היו גט והא עכבה
אינה ממנה והלכה כרשב"ג במשמנתו
ועוד מאי שנה מת האב או הנין
ממחולין לך דנעי' למימר 'דלפילו
ורשב"ג אינה מגורשת וי"ל דהכל
דלמי להרווחה בעלמא עשה כן וכו'
שמת ולא אזעתינן הוי כאלו נתקיים
התנאי אלא התם שמתו לי מלמתיס
רוח דנעתו שיקבלט ולנכוף כשאינו
זכא לקבלט לא נתקיים התנאי והא
דמסקפא ליה לעיל כמתחילין לך דלמא
אפי' לרננן הוי גט ואע"פ דהכל לא
הוי גט היינו משום דהתם בעלמא מחל
לה אלא הכא לא מחל לה כלום:
ורבננא שמשנתו יוס אחד ה"ו
גט. אין להקשות לפי
הקוטרוס דמפרש דמת הנין או מת
האב דמתני' אחר שהניקה אמאי
לא מוקי לך ברייתא דהכל שמת
לאחר ששימשו והניקה יוס אחד
דל"כ הוה ליה למימני כדנדיח ומת
אכל אין למחך דל"כ מאי איכיל יוס
אפי' עשה אחת נמי דהא לרש"י
שפירש כמתון בני אלא לרס אשי
מאי שנה רישא ומאי שנה קיפא ה"י
יוס אחד לאו דוקא אלא אפילו עשה
דמיה להרווחה קא מיכוין ומתניתין נמי
להרווחה קא מיכוין ולפירוש זה אם מת
לא יצירה אי נמי הכא לא נתכוון לצערה
במנתו אלא לצורך קנו ואצ"ו וכי מת האב
לא אזעתינן אלא גבי אזעתינן לעולם הוא
לצורך אצ"ו וכן צריך לפרש כמתון דמתני'
אחד וקא משמע לן דוקא הניקה ושימשו
יוס אחד אלא אם לא היה יודע שיש
לעצור את הניקה ושימשו כלל אינו גט
שלא הגריכה אלא יוס אחד אף על פי
דפירש כי מת ולא הניקה ושימשו כלל
ליוני גט קא משמע לן דלא אמרתינן הכי:
דלא יוס אחד מיהא חודש לאפקי את ר' יהודה
אם אבא שתי שנים על מנת שתניקי את בני שתי שנים
אם אבא שתי שנים על מנת שתניקי את בני שתי שנים

מי שאחזו פרק שביעי גיטין

בדבר אחד. נגט עלמו הוא התנאי להחזירו והוא המעשה להיות
גט: רב אשי אמר הא מני. דקמני על מנת שמתחייב מגורשת: רבי
יהושע דרמרי וכו' קאומר מעכשיו דמי. ואשתמחא דכשעת גירושין
נקיטא לגט ולאחר זמן היא מחוזרת ומתנה על מנת להחזיר שמה
מתנה: אפקין שמואל כו'. כשמוקרו
לה יאמר אם לא מתי לא יהא גט אם
מתי יהא גט דנעי' תנאי ככול דלי
לא כפליה הוי גיטא מיד ולי כן הוה
מפסלא עליה: ה"ג ונימא אם מסי.
כרישא לא מקדים כ"ו: ה"ג ונימא אם מסי.
ה"ג ונימא אם מסי (גמדרג לג): ה"ג
אם יעברו ונתמס (גמדרג לג): ה"ג
אלא אמר רבא אם לא מתי לא יהא
גט. לימא כרישא משום דלא מקדים
כו' והדר נימא הן ולאו דנעינן הן
קודם ללא: ברייתא כמה היא
מניקה כ' שנים. שיהא לולד שמי
שנים שכן הוא זמן הנקמה. ולענין
לשמש את אצ"ו כל ימי חייו: רבי
יהודה קאומר ששנה עשר חדש. לר'
יהודה זמן הנקמה תיזקע על שיהו לו
י"ח חדשים כמנותב בפרק אצ"ו
(דף פ'ג): מס הבן. קודם הזמן או
מת האב: ה"ו גט. דכיון דלא פירש
מדי לא איכוון אלא להרווחה כל
ימיס שהוא לצורך ומכאן ואילך אינו
לצורך: שלא כבספדרה. היא לא
הכעיסתו ואפי' הכי שאין העכבה
הימנה אינו גט וכו' אם הכעיסתה:
רשב"ג קאומר כזה גט. הואיל ולא
הקפידתו ואין העכבה הימנה:
גמ' מסני רשב"ג. דלמיר לעיל
(דף עד). מתן דמיה אלמא להרווחה
מניכוון ולאו דוקא קאמר הא מני
להרווחה איכוון וכל זמן שהוא לצורך
לינק קאמר: וברייתא רבנן. דלמיר
(ספ'): אצטילית דוקא הכא נמי שימוש
והניקה דוקא וכו' אחד סגי:
דמיקל כפנאי. דלמיר מתן דמיה
דוקאמר נמי כל עכבה שאינה הימנה
ה"ו גט: לאן כפסס. מתני' דלמיר
שמי שנים תניקי כסתם וברייתא
במפרש יוס אחד: רב אשי אמר.
כרישא כסתם דכל סתם כמפרש
יוס אחד דמי ומתני' רב אשי משני
לה לקמיה. ורס אשי לאו לשנויי
מתניתין וברייתא אחת אלא לאפלוני
עליה לרס דלמיר סתם שמי שנים:
יוס אחד משני סתם. גט מניוק:
לאפקי. שחס הניקה לאחר שעברו לו
שמי שנים: דלא. שאין זה הנקם:
בשלמא

מוסף רש"י

כל האומר על מנת
מעכשיו דמי.
על מנת ק"ו ק"ו (קדושין טו)
על מנת דלי משה משמע
וכי קאמר מעכשיו היא
גט על מנת שתניקי תנאי
זה וכל אימת שתניקי
מלאה הוה ליה גט למפרע
(פ"י ד). וכשי' לרש"י ע"ד.

חוספות רי"ד

מת הבן או שמת האב
או שאמר האב אי אפשי
שתשימשני שלא בהקפדה
אינו גט רשב"ג אומר
הרי זה גט אמר רשב"ג
כל עכבה שאינה ממנה
הרי זה גט. פ"י הרי היא
מניקה שתי שנים שיהו
לולד כ"ד חודש שכן רש"י
אין יניקה ולענין לפיכא
מת הבן או שמת האב
התנאי לא יניקה ואח"כ
מת אבא אם לא נתקם
כלל וכת הבן אינו גט
שהיו לא נתקיים התנאי
שניקה כלל דמי לפיכא
כשומר שתי שנים וסת
הבן בחוץ שתי שנים לא
נתקיים התנאי על שתי
שנים. או שאמר האב כו'.
או אפי' שלא הקפידתו
האשה שאין העכבה ממנה
אפי' אינו גט כיון שרשב"ג
נתקיים התנאי. שרשב"ג
אומר כל עכבה וכו' וכו'
בעי' כולי האי. ורשמינו
משמתינו יו' הנתקיים כו'.
א"ר הרי זה גט. אמר רבא
קשה כאן בסתם כאן
במפרש פ"י מתני' כסתם
דאמר לה ע"מ שתניקי את
בני ולא פירש לה סתם
כריכה להניקי שתי שנים
שהוא זמן יניקה הולד.
וברייתא כמפרש דאמר
לה ע"מ שתניקי את בני
יוס אחד והוא נזופי קא
משמע לן שאם שפסוה
יוס אחד והניקה יוס אחד
הא לא כיון שמת הבן
מורכב שמעון בן גמליאל
רב אשי אמר כל בסתם
נמי כמפרש יוס אחד דמי.
פ"י ברייתא דהני יוס אחד
על פי שאמר לה על
מנת שתניקי את בני סתם
די לה ביום אחד כיון
שמה פירש לה זמן: חן
כלת הוא מניקה שתי
שנים בשלמא לרבא ניהא
אלא לרב אשי להס לי
שתי שנים יוס אחד סגי
ל"כ יוס אחד משתי שנים.
לאפקי לאחר שתי שנים

בשלמא

דלא יוס אחד מיהא חודש לאפקי את ר' יהודה
אם אבא שתי שנים על מנת שתניקי את בני שתי שנים
אם אבא שתי שנים על מנת שתניקי את בני שתי שנים

אם אבא שתי שנים על מנת שתניקי את בני שתי שנים
אם אבא שתי שנים על מנת שתניקי את בני שתי שנים

